



Republika Hrvatska
Županijski sud u Splitu
Split, Gundulićeva 29a

Poslovni broj: GŽ-2859/2023-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Županijski sud u Splitu, u vijeću sastavljenom od sudaca ovog suda i to Nediljke Radić, kao predsjednice vijeća, te Miha Mratovića (suca izjavitelja) i Mirjane Rubić, kao članova vijeća u jednostavnom postupku stečaja nad imovinom potrošača Zorana Petrovića, OIB:44433319643, Podbrežje XIV 3, Zagreb odlučujući o žalbi vjerovnika Croatia osiguranje d.d. OIB:26187994862, Varoslava Jagića 33, Zagreb protiv rješenja Općinskog suda u Novom Zagrebu od 9. svibnja 2023. pod poslovnim brojem Sp-1024/2022, u sjednici vijeća održanoj 21. prosinca 2023.

r i j e š i o j e

Odbija se žalba vjerovnika Croatia osiguranje d.d., OIB:26187994862 i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Novom Zagrebu od 9. svibnja 2023. pod poslovnim brojem Sp-1024/2022.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskim rješenjem odlučeno je:

I/ Otvara se jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača Zoran Petrović, OIB 44433319643, Podbrežje Xiv. 3, 10000 Zagreb

II/ Zaključuje se jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača Zoran Petrović, OIB 44433319643, Podbrežje Xiv. 3, 10000 Zagreb

III/ Oslobađa se potrošač Zoran Petrović, OIB 44433319643, Podbrežje Xiv. 3, 10000 Zagreb preostalih obveza u odnosu na slijedeće osnove za plaćanje i vjerovnike (ovrhovoditelje):

1. osnova broj OV-8324/22-JAM, izdavatelja JAVNI BILJEŽNIK, ANDRAŠIĆ DAMIR, ZAGREB

- vjerovnik (1) ROTO DINAMIC d.o.o., ULICA GRADA WIRGESA 14, Samobor, Hrvatska, OIB: 24723122482

zaprimljena 04.05.2023., glavnica: 1.506,43 EUR, kamata: 1,36 EUR, trošak: 128,85 EUR

2. osnova broj OVRV-3346/21, izdavatelja JAVNI BILJEŽNIK, JAKIC BRANKO, ZAGREB

- vjerovnik (1) CROATIA osiguranje d.d., Ulica Vatroslava Jagica 33, Zagreb, Hrvatska, OIB: 26187994862 zaprimljena 26.10.2021., glavnica: 153,83 EUR, kamata: 27,48 EUR, trošak: 91,58 EUR."

2. Protiv prvostupanjskog rješenja vjerovnik je podnio žalbu zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka, te zbog pogrešne primjene materijalnog prava, koji žalbeni razlozi su propisani odredbom članka 353 stavak 1. i 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14. 70/19, 80/22 i 114/22 – dalje: ZPP). Vjerovnik predlaže da ovaj sud ukine osporeno rješenje i podredno da predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

3. Žalitelj osporava postojanje zakonskih pretpostavki iz čl. 79.f. st. 2. Zakona o stečaju potrošača ("Narodne novine" broj 100/15, 67/18 i 36/22 – dalje: ZSP) i posljedično bitnu povredu postupka iz odredbe članka 354 stavak 2 točka 11. ZPP-a

4. Na žalbu nije odgovoreno.

5. Žalba nije osnovana

6. Prvostupanjski sud je utvrdio da potrošač ima evidentiranu neizvršene osnove za plaćanje radi prisilnog ostvarenja tražbine u ukupnom iznosu od 1.660,26 EUR s osnove glavnice, da je u blokadi više od 3 godine, da ima i evidentiranih osnova za plaćanje koje je FINA prestala izvršavati temeljem čl. 12. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima ("Narodne novine" broj 68/18, 2/20, 16/20, 47/20), koje prelaze iznos 20.000,00 kn, te jednostavni stečaj potrošača nije proveo u odnosu na osnove koje prelaze iznos od 20.000,00 kuna, već samo u odnosu na aktivnu osnovu manju od navedenog iznosa, sukladno čl. 79.a. st. 2. ZSP-a. Nadalje je prvostupanjski sud utvrdio kako potrošač nema imovine koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa, te je ocijenjeno da su ispunjene pretpostavke iz čl. 79.g. st. 1. ZSP-a za otvaranje i istovremeno zaključenje jednostavnog stečajnog postupka nad imovinom potrošača, kao i za oslobođenje potrošača po osnovi koja se odnosi na žalitelja (čl. 79.g. st. 1. i 4. ZSP-a).

7. Odredba čl. 79.a. ZIDZSP-a glasi:

(1) Iznimno od odredbi članka 5. ovoga Zakona, sud će prema odredbama ove glave Zakona provesti stečajni postupak koji je ograničen na dio potrošačevih vjerovnika (jednostavni postupak stečaja potrošača).

(2) Jednostavni postupak stečaja potrošača može se provesti nad imovinom potrošača iz članka 4. stavaka 2. i 5. ovoga Zakona ako:

- u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje koji vodi Financijska agencija na dan otvaranja jednostavnog postupka stečaja potrošača ima jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje radi prisilnog ostvarenja tražbina u iznosu do 20.000,00 kuna s osnova glavnice i

- je razdoblje u kojem je potrošač imao jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje neprekinuto trajalo duže od tri godine.

(3) Jednostavni postupak stečaja potrošača provest će se i radi namirenja vjerovnika čije osnove za plaćanje na dan otvaranja jednostavnog postupka stečaja potrošača nisu evidentirane u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje ako ih je Financijska agencija brisala iz tog Očevidnika istekom roka prema posebnom zakonu i ako:

- nakon brisanja osnova za plaćanje u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje nema evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje, a tražbine vjerovnika iz osnova za plaćanje koje je Financijska agencija brisala s osnove glavnice ne prelaze iznos od 20.000,00 kuna ili

- tražbine vjerovnika iz osnova za plaćanje koje je Financijska agencija brisala iz Očevidnika redoslijeda osnova za plaćanje zajedno s tražbinama vjerovnika čije osnove za plaćanje su evidentirane u tom Očevidniku s osnove glavnice ne prelaze iznos od 20.000,00 kuna.

(4) Jednostavni postupak stečaja potrošača provest će se i radi namirenja vjerovnika čije osnove za plaćanje na dan otvaranja jednostavnog postupka stečaja potrošača nisu evidentirane u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje zato što su vjerovnici povukli prijedlog za ovrhu odnosno zahtjev za izravnu naplatu nakon što je Financijska agencija pozvala potrošača da se očituje je li suglasan da se provede jednostavni postupak stečaja potrošača nad njegovom imovinom ako to predloži potrošač i ako:

- nakon povlačenja osnova za plaćanje u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje nema evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje, a tražbine vjerovnika iz osnova za plaćanje koji su povukli osnove za plaćanje s osnove glavnice ne prelaze iznos od 20.000,00 kuna ili

- tražbine vjerovnika iz osnova za plaćanje koje su vjerovnici povukli iz Očevidnika redoslijeda osnova za plaćanje zajedno s tražbinama vjerovnika čije osnove za plaćanje su evidentirane u tom Očevidniku s osnove glavnice ne prelaze iznos od 20.000,00 kuna ili

- tražbine vjerovnika iz osnova za plaćanje koje su vjerovnici povukli iz Očevidnika redoslijeda osnova za plaćanje zajedno s tražbinama vjerovnika iz stavka 3. ovoga članka s osnove glavnice ne prelaze iznos od 20.000,00 kuna.

(5) Vjerovnici iz stavka 3. ovoga članka imaju prednost nad vjerovnicima iz stavka 4. ovoga članka, a ako postoji više vjerovnika iz stavka 3. ovoga članka odnosno stavka 4. ovoga članka, prednost ima vjerovnik čija osnova za plaćanje je ranije bila upisana u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje.

(6) Tražbine vjerovnika koje su radi osiguranja ili radi naplate novčane kazne upisane u Očevidnik redoslijeda osnova za plaćanje koji vodi Financijska agencija ne uzimaju se u obzir kod utvrđivanja uvjeta za otvaranje jednostavnog postupka stečaja potrošača niti se jednostavni postupak stečaja potrošača na njih primjenjuje.

(7) U smislu ove glave Zakona, glavnicom se smatraju i troškovi i uglavničene kamate ako je njihovo prisilno ostvarenje vjerovnik tražio kao glavnu tražbinu.

(8) Ako je isti vjerovnik na temelju iste ovršne isprave zatražio više djelomičnih namirenja tako da je u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje upisano više osnova za plaćanje, svaka upisana osnova za plaćanje se u smislu ove glave Zakona smatra samostalnom tražbinom vjerovnika.

8. Dakle, prema navedenom, sukladno odredbi čl. 79.a. st. 2. ZSP-a, jednostavni postupak stečaja potrošača može se provesti nad imovinom potrošača ako:

- u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje koji vodi Financijska agencija na dan otvaranja jednostavnog postupka stečaja potrošača ima jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje radi prisilnog ostvarenja tražbina u iznosu do 20.000,00 kuna s osnova glavnice i

- ako je razdoblje u kojem je potrošač imao jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje neprekinuto trajalo duže od tri godine.

9. Slijedom navedenog, proizlazi da se jednostavni stečaj može provesti nad imovinom potrošača ako su kumulativno ispunjena dva uvjeta i to da potrošač na dan otvaranja postupka, tj. na dan donošenja rješenja ima evidentiranu jednu ili više osnova u Očevidniku FINA-e u iznosu do 20.000,00 kn, dakle, aktivnih osnova, te da je razdoblje u kojem je potrošač imao jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje neprekinuto trajalo duže od tri godine. Stoga, da bi potrošač mogao biti oslobođen preostalih obveza, moraju biti ispunjena oba ova uvjeta.

10. Iako se u postupku jednostavnog stečaja potrošača potrošač trajno oslobađa svoje obveze namirenja vjerovnikove tražbine, uskraćivanje vjerovnicima primjerenog vremenskog razdoblja da pokušaju namiriti svoju tražbinu na zakonitom predmetu ovrhe ne predstavlja povredu njihovih prava, niti bi se diskriminiralo vjerovnike tražbina manjeg iznosa u odnosu na ostale vjerovnike, niti bi se dovelo u pitanje i smisao vođenja sudskih postupaka, a niti bi bila oduzeta sadržajno pravna snaga sudskim odlukama u kojima su utvrđene takve tražbine, na čemu inzistira predlagateljica.

11. Naime, ZSP-a donesen je 10. rujna 2015., a stupio je na snagu 1. siječnja 2016., dok je Zakon o izmjenama i dopunama ZSP-a, kojim je dodan čl. 79.a, koji je predmet ovog postupka, donesen 6. srpnja 2018., a na snagu je stupio 1. siječnja 2029. Potreba za donošenjem sada važećeg Zakona o stečaju potrošača proizlazi iz potrebe učinkovitijeg rješenja problema prezaduženosti fizičkih osoba.

12. Opći cilj Zakona i uvođenja instituta stečaja potrošača je razviti sustav koji će rezultirati stvaranjem uvjeta insolventnim potrošačima za reprogramiranje njihovih obveza ili novi početak, a vjerovnicima omogućiti ravnomjerno namirenje njihovih tražbina. Posebni ciljevi Zakona su stvaranje uvjeta da se kroz neformalne (neinstitucionalne) i formalne (institucionalne) okvire postigne dogovor između vjerovnika i potrošača oko restrukturiranja postojećih tražbina, stvaranje uvjeta za odgovorno i ekonomski racionalno ponašanje potrošača te rasterećenje sustava od bezuspješnih i višestrukih ovršnih postupaka.

13. Svrha i cilj navedenog Zakona je omogućiti dijelu insolventnih građana, koji su u tzv. "dugotrajnoj blokadi" za relativno male iznose, da u ubrzanom i pojednostavljenom postupku namire vjerovnike iz imovine koja je za to podobna i da se oslobode od preostalog duga, zatim osigurati primjenu Zakona i na onim općinskim sudovima na kojima nema osoba koje su zainteresirane obavljati dužnost povjerenika, kao i doraditi pojedine odredbe sada važećeg Zakona. Navedeni ciljevi su, prema obrazloženju Vlade RH iz Nacrta navedenog Zakona, da „u skladu s najvišim europskim vrednotama i normativnim rješenjima drugih država članica Europske unije te ako zakonodavac ne poduzme ništa kako bi intervenirao u sadašnju situaciju u cilju razrješenja postojećeg problema, možemo očekivati povećanje negativnih trendova u gospodarstvu, povećanje broja ovršnih postupaka, blokada računa, dodatnih zaduživanja po nepovoljnim uvjetima i posljedično povećanje broja insolventnih potrošača. Također, neuvođenjem postupka stečaja potrošača privilegirati će se vjerovnici čije su tražbine osigurane založnim i drugim stvarnim pravima za razliku od drugih kategorija vjerovnika. Uvođenjem instituta stečaja potrošača omogućava se prezaduženim građanima prilika za novi odgovorniji početak kao i efektivno namirenje vjerovnika čak i u situaciji kada potrošač nema trenutnih sredstava iz kojih bi se mogle namiriti tražbine vjerovnika...

14. ...“Razlozi za pokretanje postupka stečaja potrošača prilagođeni su trenutnoj gospodarskoj situaciji kao i europskim standardima koji se temelje, prije svega na prevenciji i otklanjanju negativnih posljedica prije nego one postanu neotklonjive. Potrebno je imati na umu da se postupak stečaja potrošača provodi nad fizičkom osobom kojoj je društvo dužno osigurati uvjete za normalan život i poštujući najbolju europsku praksu, osigurati pravo na drugu priliku. Postupak stečaja potrošača se tako može otvoriti ako je potrošač insolventan...

15. ...U cilju sprječavanja neželjenih posljedica za potrošača i društvo u cjelini, zakonodavac je omogućio potrošaču da umjesto prodaje nekretnine predloži neki drugi način namirenja uz uvjet da mu je nekretnina potrebna za stanovanje, da

u vlasništvu nema drugu nekretninu i da na raspolaganju nema drugi smještaj niti ga je u mogućnosti osigurati. Na taj način država osigurava višestruku korist za sve sudionike postupka jer nikome nije u interesu da potrošač, koji je možda trenutno u financijskim poteškoćama, postane socijalni slučaj koji je u konačnici obveza za cijelo društvo. Međutim, sa svrhom zaštite javnog i jačeg interesa, zakon taksativno popisuje obveze za koje ne postoji mogućnost oslobođenja. Tako se institut oslobođenja ne može primijeniti na obveze koje se odnose na uzdržavanje djece, roditelja i drugih osoba koje je potrošač dužan uzdržavati, imovinsku korist ostvarenu kaznenim djelom ili prekršajem, naknadu štete nastalu kaznenim djelom ili prekršajem te porezne obveze“.

16. Jednostavni postupak stečaja potrošača po službenoj dužnosti pokreće FINA, nakon zaprimljenog očitovanja potrošača da je suglasan s provođenjem postupka ili izostanka tog očitovanja. Postupak se može provesti u dvije varijante, ovisno o tome ima li potrošač vredniju imovinu. Ako potrošač nema imovine ili ima neznatnu imovinu jednostavni postupak stečaja potrošača bit će istovremeno otvoren i zaključen, neće se imenovati povjerenik kao ni odrediti razdoblje provjere ponašanja te će sud osloboditi potrošača od preostalih obveza koje su evidentirane u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje u vrijeme podnošenja prijedloga za provedbu jednostavnog postupka stečaja potrošača.

17. Kako je navedeno, citiranim zakonom se ograničavaju određena prava pojedinih vjerovnika te je nužno ocijeniti ispunjava li taj Zakon zahtjeve razmjernosti iz članka 16. Ustava, odnosno, postoji li legitimni cilj u javnom interesu za njegovo donošenje i to prvenstveno u odnosu na odredbe kojima se uvodi tzv. jednostavni postupak stečaja potrošača, te ako ispunjava te zahtjeve, je li bio nužan, prikladan i razmjernan u užem smislu za ostvarenje legitimnog cilja koji se nastojao postići tako da se njime ne stavlja prekomjeren teret na njegove adresate.

18. Načelo razmjernosti, na kojem počiva ustavni poredak Republike Hrvatske, sadržano u članku 16. Ustava, glasi:

"Članak 16.

Slobode i prava mogu se ograničiti samo zakonom da bi se zaštitila sloboda i prava drugih ljudi te pravni poredak, javni moral i zdravlje. Svako ograničenje slobode ili prava mora biti razmjerno naravi potrebe za ograničenjem u svakom pojedinom slučaju."

19. U rješenju Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-I-3685/2015 i dr. od 4. travnja 2017., između ostalog, navodi se sljedeće:

"Načelo razmjernosti u svjetlu socijalne države i socijalne pravde sastavni je dio koncepta materijalne pravne države, odnosno vladavine prava (članak 3. Ustava)...

20. Miješanje državne vlasti u prava adresata obuhvaćenih pozitivnim mjerama državne i javne vlasti u gospodarskom području, kako bi se osiguralo ostvarenje temeljnih socijalnih prava i socijalne sigurnost te kako bi se izjednačile ili umanjile ekstremne socijalne razlike, može se opravdati samo ako takvo miješanje zadovoljava dva uvjeta. Prvo, da je riječ o pravno valjanom (zakonitom) miješanju. Drugo, da to miješanje ima legitimni cilj i da je opravdano s aspekta javnog ili općeg interesa.

21. Država koja počiva na načelu socijalne države, kao što je Republika Hrvatska, ima obvezu brinuti se za pravedan socijalni poredak pri čemu zakonodavcu, u cilju ispunjenja ove obveze, pripada širok prostor slobodnog odlučivanja. Ustav dopušta državi da donese ili primjeni zakone koje smatra potrebnima da bi ispunila ovu svoju zadaću... U pogledu utvrđenja je li za takvo miješanje postojao legitimni cilj, zakonodavac mora pokazati postojanje osobito važnog javnog interesa."

22. Imajući u vidu navedeno, Vlada Republike Hrvatske ocijenila je da je riječ o zakonitom miješanju države u imovinska prava adresata, kao i da postoji legitiman cilj za to, misleći pod time na dio ovoga Zakona kojim se uvodi jednostavni postupak stečaja potrošača, a i prema stajalištu ovoga suda donošenjem predmetnog zakona predstavlja pravno valjano ("zakonito") miješanje države u imovinska prava adresata.

23. Stupanjem na snagu Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj 112/12) prestala je postojati osnova po kojoj bi se mogao obustaviti postupak ovrhe radi naplate novčane tražbine kada se ovrha provodi na novčanoj tražbini po računu pa čak i onda kada je očito da takva ovrha nije moguća i kada ona nema smisla. Dakle, u slučajevima kada je sud odredio ovrhu radi naplate novčane tražbine na novčanoj tražbini po računu, sud tu provedbu ovrhe može obustaviti samo ako ovrhovoditelj povuče prijedlog za ovrhu (argumenti iz članka 5. stavaka 3. i 5. Ovršnog zakona "Narodne novine" broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17 – dalje: OZ). Osim toga, kada se provodi izvansudska ovrha, odnosno kada ovrhovoditelj izravno zatraži od FINA-e provedbu ovrhe (članak 209. OZ-a), mogućnost obustave ovrhe u navedenoj situaciji uopće nije regulirana pa se i u tim slučajevima ovrha provodi sve dok se ovrhovoditelj ne naplati u cijelosti ili dok ne povuče zahtjev za ovrhu. Prema navedenom, kada ovrhovoditelj jednom pokrene postupak ovrhe na novčanoj tražbini po računu, a dužnik nema dovoljno sredstava za namirenje vjerovnikove tražbine, dužnik je doveden u položaj da će se protiv njega neograničeno voditi postupak (bilo sudski bilo izvansudski), za razliku od ovrhe određene drugim sredstvima i na drugim predmetima ovrhe koja se obustavlja nakon što se ovršne radnje ne uspiju provesti nakon zakonom propisanog broja pokušaja. Zakonodavac je za dužnike takvu situaciju riješio kroz izmjene stečajnog zakonskog okvira 2015., kada je donesen novi Stečajni zakon i kada je donesen Zakon o stečaju potrošača. Novim Stečajnim zakonom je propisana obveza da se protiv dužnika pravne osobe čiji računi su blokirani 120 dana pokreće stečajni postupak po službenoj dužnosti, dok je fizičkim osobama – potrošačima (ali i fizičkim

osobama nepotrošačima) dana mogućnost da sami procjene i odluče žele li u slučajevima kada nisu ispunili svoje obveze da se protiv njih vodi jedan ili više ovršnih postupaka ili pristaju na to da se odnos s njihovim vjerovnicima riješi u stečajnom postupku (navedeno pravilo vrijedi i za fizičke osobe nepotrošače tj. dužnike pojedince prema terminologiji Stečajnog zakona, protiv kojih bi se mogao voditi stečajni postupak prema Stečajnom zakonu samo na njihov prijedlog (argument iz članka 109. stavka 7. kojim je propisano:

"Prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka nad imovinom dužnika pojedinca ovlašten je podnijeti samo osobno dužnik pojedinac.").

24. Navedeno rješenje nije dovoljno kada je riječ o relativno malim novčanim obvezama fizičkih osoba potrošača, ali i fizičkih osoba koje se prema članku 4. stavku 3. Zakona o stečaju potrošača smatraju potrošačima, jer nije realno za očekivati od potrošača da će pokrenuti postupak stečaja nad svojom imovinom radi malog duga i pristati biti pod nadzorom povjerenika u razdoblju od jedne do pet godina radi ispunjenja obveze prema jednom ili više vjerovnika koja iznosi nekoliko prosječnih mjesečnih plaća. Pritom treba imati u vidu da postoje skupine ljudi bez primanja ili s primanjima koja su toliko mala da je provedba bilo kakve ovrhe protiv njih neprovediva.

25. Zbog navedenoga, zakonodavac je ocijenio potrebnim donijeti zakonska rješenja kojima će se omogućiti obustava ovrhe radi naplate novčane tražbine na novčanoj tražbini po računu (ova mogućnost će se posebno i primarno urediti donošenjem novog Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima), dok se ovim Zakonom uvodi mogućnost (po)jednostav(lje)nog načina za konačno rješenje vjerovničko-dužničkih odnosi koji traju više godina, a koji su relativno male vrijednosti.

26. U navedenom smjeru ZSP-a se uređuje poseban postupak stečaja potrošača koji se primjenjuje na one potrošače koji imaju blokirane račune duže od tri godine, a čiji iznos glavnice duga iznosi do 20.000,00 kuna. Riječ je o potrošačima čiji su računi su u dugotrajnoj blokadi (blokadi dužoj od tri godine), a koji su s osnova glavnice dužni nešto više od tri prosječne neto plaće u Republici Hrvatskoj (prema objavi Državnog zavoda za statistiku "Narodne novine" broj 25/18 od 14. ožujka 2018., prosječna mjesečna isplaćena neto plaća po zaposlenome u pravnim osobama Republike Hrvatske za 2017. iznosila je 5.985,00 kuna), pri čemu je i dalje pridržano pravo potrošača da otkloni mogućnost da se protiv njega provede postupak stečaja potrošača, a vjerovnici potrošača se štite na način da je i dalje nužno i moguće unovčiti potrošačevu imovinu, kada je ovaj ima i kada ona nije neznatne vrijednosti. Nasuprot njima vjerovnici potrošača se štite i time što će se eventualni ovršni postupci koje su oni pokrenuli protiv potrošača pred sudom paralelno s ovrhom na novčanoj tražbini po računu nastaviti voditi.

27. Imajući u vidu sve navedeno, ovaj Zakon ima legitimni cilj: povećanje socijalne zaštite i sprječavanje produbljivanja dužničke krize, jer je riječ o mjeri koja

je razmjerna cilju s obzirom na to da su sva ograničavajuća pravna pravila prikladna za ostvarenje postavljenog legitimnog cilja, a nisu (oštrija) stroža no što je to neophodno i ne nameću prekomjerni teret vjerovnicima. To iz razloga što se ovim Zakonom zadire samo u one vjerovničko-dužničke odnose koji se nisu uspjeli riješiti u razdoblju od tri godine i to za iznose tražbina za koje ni sami vjerovnici nisu pokazali interes s obzirom na to da protiv dužnika potrošača nisu pokretali ovrhe na drugim predmetima ovrhe (vjerovnike koji su protiv dužnika potrošača pokrenuli ovrhu na drugom predmetu ovrhe ovaj Zakon štiti time što propisuje nastavak vođenja tih drugih ovršnih postupaka). Uz to, vjerovnici dužnika potrošača su osigurani i time što se i nadalje traži i očekuje unovčenje dužnikove imovine radi namirenja vjerovnika, ali i time što država omogućuje vjerovnicima čije tražbine su prestale, a koje su obveznici poreza na dobit, da im se na temelju članka 9. stavka 9. Zakona o porezu na dobit ("Narodne novine" broj 177/04, 90/05, 57/06, 146/08, 80/10, 22/12, 148/13, 143/14, 50/16 i 115/16), otpis duga prizna kao porezni rashod (članak 9. stavak 9. Zakona o porezu na dobit glasi: "Porezno priznatim rashodom otpisa potraživanja smatra se otpis duga prema posebnom propisu o stečaju potrošača.").“

28. Odredbom članka 79 f ZSP-a propisano je:

(1) Ako nije odbacio odnosno odbio prijedlog za otvaranje jednostavnog postupka stečaja potrošača, sud će na mrežnoj stranici e-oglasna ploča sudova objaviti oglas koji sadržava:

- podatke za identifikaciju potrošača
- popis imovine ako ga je potrošač dostavio
- poziv svima vjerovnicima potrošača da u roku od 45 dana od objave oglasa ospore popis imovine koji je potrošač dostavio i/ili da obavijeste sud o imovini potrošača koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa u slučaju da jednostavni postupak stečaja potrošača bude otvoren te da dostave dokaze na kojima temelje svoje tvrdnje.

(2) Sud je dužan utvrditi vrijednost potrošačeve imovine, kao i raspolaganja imovinom koja je potrošač poduzeo u posljednje tri godine prije otvaranja jednostavnog postupka stečaja potrošača putem Financijske agencije, koja je ovlaštena podatke o potrošačevoj imovini pribavljati od Ministarstva financija, Porezne uprave i drugih tijela i osoba koje vode evidencije o imovini potrošača. Porezna uprava omogućit će dostupnost podataka sadržanih u evidenciji o osobnim identifikacijskim brojevima bez potrebe ishođenja suglasnosti nadležnog javnopravnog tijela koje tražene podatke dostavlja u navedenu evidenciju.

(3) Vrijednost potrošačevih pokretnina odnosno prava sud utvrđuje zaključkom po slobodnoj ocjeni. Sud može procjenu povjeriti sudskom ovršitelju odnosno sudskom procjenitelju ili posebnom vještaku.

29. Suprotno od žalbenih navoda prvostupanjski sud je pribavio sve potrebne podatke od Financijske agencije.

30. Odredbom članka 352 stavak 1. ZPP-a propisano je da se u žalbi ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi, osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka zbog kojih se žalba može izjaviti.

31. Nije, stoga, bilo zapreke da vjerovnik uz žalbu prilaže i dokaze na okolnost potrošačeva nepoštenja pri upravljanju svojim rashodima, no vjerovnik je uz žalbu samo priložio određenu sudsku praksu, koja inače zakonski nije izvor prava.

32. Kako nema dokaza koji bi upućivali na potrošačevo nepoštenje pri upravljanju svojim rashodima, to prvostupanjski sud nije počinio bitnu povredu odredaba postupka propisanu odredbom članka 354 stavak 2 točka 11. ZPP-a, a pravilno je i primijenio materijalno pravo i to baš odredbu članka 79f stavak 2. ZSP-a.

33. Prvostupanjski sud nije počinio niti druge povrede postupka na koje ovaj sud pazi na temelju odredbe članka 365 stavak 2. ZPP-a.

34. Slijedom navedenog valjalo je na temelju odredbe članka 380 točka 2. ZPP-a odbiti vjerovnikovu žalbu i potvrditi prvostupanjsko rješenje.

U Splitu, 21. prosinca 2023.

PREDSJEDNICA VIJEĆA

Nediljka Radić

Broj zapisa: **9-30861-d9bb3**

Kontrolni broj: **0169a-2d2b3-729e4**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Nediljka Radić, O=ŽUPANIJSKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.